प्रत्यक्षं ते महाराज शातयिष्ये विभीतकं । अहं हि नाभिजानामि भवेदेवं नवेति वा ।
संख्यास्यामि फलान्यस्य पश्यतस्ते जनाधिप । मुहूर्त्तमपि वार्ष्णेयो रश्मीन् यच्छतु वाजिनां ।
तमब्रवीन्नृपः सूतं नायं कालो विलम्बितुं । बाहुकस्त्वब्रवीदेनं परं यत्नं समास्थितः ।
प्रतीक्षस्व मुहूर्त्तं त्वमथवा त्वरते भवान् । एष याति शिवः पन्थाः याहि वार्ष्णेयसारथिः ।
अब्रवीदृतुपर्णस्तु शान्त्वयन् कुरुनन्दन । त्वमेव यन्ता नान्योऽस्ति पृथिव्यामपि बाहुक । २८२५
त्वत्तो यातुमिच्छामि विदर्भां हयकोविद । शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि न विघ्नं कर्त्तुमर्हसि ।
कामञ्च ते करिष्यामि यन्मां वक्ष्यसि बाहुक । विदर्भां यदि यात्वाऽद्य सूर्य्यं दर्शयिताऽसि मे ।
अथाब्रवीद्बाहुकस्तं संख्याय च विभीतकं । ततो विदर्भां यास्यामि कुरुष्वैवं वचो मम ।
अकामादिव तं राजा गणयस्वेत्युवाच ह । एकदेशञ्च शाखायाः समादिष्टं मयाऽनघ ।
गणयस्वास्य तत्त्वज्ञ ततस्त्वं प्रीतिमावह । सोऽवतीर्य्य रथात्तूर्णं शातयामास तं द्रुमं । २८३०
ततः स विस्मयाविष्टो राजानमिदमब्रवीत् । गणयित्वा यथोक्तानि तावन्त्येव फलानि च ।
अत्यद्भुतमिदं राजन् दृष्टवानस्मि ते बलं । श्रोतुमिच्छामि ते विद्यां यथैतज्ज्ञायते नृप ।
॥ तमुवाच ततो राजा त्वरितो गमने नृपः । विद्ध्यक्षहृदयज्ञं मां सङ्ख्याने च विशारदं ।
बाहुकस्तमुवाचाथ देहि विद्यामिमां मम । मत्तोऽपि चाश्वहृदयं गृहाण पुरुषर्षभ ।
ऋतुपर्णस्ततो राजा बाहुकं कार्य्यगौरवात् । हयज्ञानस्य लोभाच्च तं तथेत्यब्रवीद्वचः । २८३५
यथोक्तं त्वं गृहाणेदमक्षाणां हृदयं परं । निक्षेपो मेऽश्वहृदयं त्वयि तिष्ठति बाहुक ।
एवमुक्त्वा ददौ विद्यामृतुपर्णो नलाय वै । तस्याक्षहृदयज्ञस्य शरीरान्निःसृतः कलिः ।
कर्कोटकविषं तीक्ष्णं मुखात् सततमुद्वमन् । कलेस्तस्य तदार्त्तस्य शापाग्निः स विनिःसृतः ।
स तेन कर्षितो राजा दीर्घकालमनात्मवान् । ततो विषविमुक्तात्मा स्वं रूपमकरोत् कलिः ।
तं शप्तुमैच्छत् कुपितो निषधाधिपतिर्नलः । तमुवाच कलिर्भीतो वेपमानः कृताञ्जलिः । २८४०
कोपं संयच्छ नृपते कीर्त्तिं दास्यामि ते परां । इन्द्रसेनस्य जननी कुपिता मां शपत् पुरा ।
यदा त्वया परित्यक्ता ततोऽहं भृशपीडितः । अवसं त्वयि राजेन्द्र सुदुःखमपराजित ।
विषेण नागराजस्य दह्यमानो दिवानिशं । शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि शृणु चेदं वचो मम ।
ये च त्वां मनुजा लोके कीर्त्तयिष्यन्त्यतन्द्रिताः । मत्प्रसूतं भयं तेषां न कदाचिद्भविष्यति ।
भयार्त्तं शरणं यातं यदि मां त्वं न शप्स्यसे । एवमुक्तो नलो राजा न्ययच्छत् कोपमात्मनः । २८४५
ततो भीतः कलिः क्षिप्रं प्रविवेश विभीतकं । कलिस्त्वन्यैस्तदाऽदृश्यः कथयन्नैषधेनवै ।
ततो गतज्वरो राजा नैषधः परवीरहा । संप्रनष्टे कलौ राजन संख्यायास्य फलान्युत ।
मुदा परमया युक्तस्तेजसाऽथ परेण वै । रथमारुह्य तेजस्वी प्रययौ जवनैर्हयैः ।
विभीतकश्चाप्रशस्तः संवृत्तः कलिसंश्रयात् । हयोत्तमानुत्पतितो द्विजानिव पुनः पुनः ।
नलः सञ्चोदयामास प्रहृष्टेनान्तरात्मना । विदर्भाऽभिमुखो राजा प्रययौ स महायशाः । २८५०